

Arusha, d. 28/10 2020

Kære nærkontaktkredse!

Dagen i dag er valgdag her i landet. Det betyder, at nogle af medieplatformene er lukket ned, så vi ikke kan bruge dem og komme i kontakt med omverdenen. Det har vi ikke prøvet før. Sammen med naboer, kollegaer og hvem vi ellers kender, har vi været og er vi stadig i bøn for landet og folket om, at de, der bliver valgt, må lede landet med visdom og lade retfærdighed og frihed herske. Det er ingen selvfølge.

Siden midten af september har jeg været optaget af ture med LMU-projektet *Skolegang for piger*. Dem, der følger mig på Facebook (og I er meget velkommen til at blive venner med mig der og følge med), vil have læst om de 3 ture af 1 uges varighed, som jeg har været på. Vi bliver modtaget over al forventning alle steder, og det er en glæde at få lov til at være med til undervisningen af de mange teenagere – piger så vel som drenge. Vi overraskes den ene uge efter den anden over den åbenhed, vi møder. Det er også det, vi gerne vil skabe, men derfor er det jo ikke sikkert, det lykkes at tale åbent om forandring af kroppen, seksualitet og de mange spørgsmål i den forbindelse.

I sidste uge havde vi den glæde at få lov til at være i et område, hvor mange er muslimer. Der er ingen problemer i at undervise muslimske og andre børn sammen. Etikken for muslimer på det seksuelle område ligger meget tæt på kristen etik, så når vi taler om seksuelt samliv før ægteskabet, så er det heller ikke noget, som muslimerne accepterer. Skolebesøgene, der alle er på regeringens skoler, bliver tilrettelagt af den stedlige præst eller evangelist, så når vi kommer, så er alt – næsten – på skinner. 250 piger og 250 drenge hver dag er målet. Først hver for sig i 2 timer, og derefter mikser vi de 2 grupper, så det de næste 2 timer bliver halvt piger, halvt drenge i hver gruppe.

En sygeplejerske, der er koordinator for sundheden på skolerne i området, vi var i, gav os et indblik i de mange store problemstillinger, hun møder. Der er overgreb af mange slags på børn, voldtægter og børn der lider, fordi voksne ikke tager hånd om dem. Mange voksne dækker over voldsmænd fremfor at melde overgrebene til myndighederne. Man spørger uvilkårligt sig selv om det nogen sinde skal få en ende, når intet anmeldes? Det er hjerteskrærende at høre de forskellige beretninger om børn, der er ofre for disse overgreb.

Jeg glæder mig så meget over de hæfter, vi får lov at uddele til teenagerne. Dels det om *"Min første menstruation"* til pigerne, men også det om *"Mig, min krop og Gud"*, som alle får og tager med hjem. Der vil helt sikkert være flere i familien, som læser de små bøger. Ved hvert eneste skolebesøg får vi også lov at dele evangeliet med teenagerne. Det er for mig helt fantastisk at få lov til. Gud har en fuld og hel frelse klar til hver eneste af disse børn.

Når dagen er til ende, og en evangelist, der har en konfirmandklasse, viser interesse for det, vi har undervist om, så spørger vi ham, om han har mod på selv at undervise konfirmanderne i de samme temaer. Det vil de fleste rigtigt gerne, og så får de nogle af de små bøger "Mig, min krop og Gud" med, 40 eller 80 stk. eller hvor mange de nu har brug for. Alle spørger bare om undervisning også til de teenagere, som vi ikke har plads til i vores projekt. Og ja, det er sandt, det, vi gør, er kun som en dråbe i havet. Der er så mange, mange tusinde teenagere i dette land. Men vi beder Gud om, at dem, vi når med undervisningen, må få hjælp til at leve et bedre liv som mennesker.

Tak for jeres foldede hænder.

- Tak fordi Gud beskytter os mod sygdom. Det virker til, at der næsten ikke er folk med Corona-virus her i landet.
- Bed om fortsat beskyttelse
- Bed for vores ture med LMU-projektet
- Bed om at teenagerne må tage imod evangeliet
- Bed for Philips arbejde i Soma Biblia
- Bed for Tanzania og følgerne af det valg, som har fundet sted i dag.

Mange hilsener jeres udsendinge

Philip & Ruth

